

ภาคผนวก

การที่จะให้รับรอง การอุปสมบทภิกษุณีในประเทศไทยนั้น ไม่เพียงแต่ที่จะต้องดำเนินการ ตามพระธรรมวินัยเท่านั้น แต่ต้องดำเนินการตามกฎหมายข้อบังคับของมหาเถรสมาคม ซึ่งเป็นฝ่ายปกครองคณะพระภิกษุสงฆ์ในประเทศไทย และอยู่ภายใต้กฎหมายของบ้านเมืองด้วย

คณะสงฆ์วัดหนองป่าพงได้พิจารณาแล้วว่า ตามธรรมคาของพระภิกษุทุกรูปที่อยู่ในสายของวัดหนองป่าพงจะต้องดำเนินการตามแนวทางหลักของความชอบธรรม ที่จะเคารพ และปฏิบัติตามกฎหมายของมหาเถรสมาคม และกฎหมายของประเทศไทยอย่างเคร่งครัด

อาจารย์พรหมวังโสได้มีความเจตนาในการดำเนินการประกอบพิธีอุปสมบทภิกษุณีโดยลำพัง ทั้งๆที่รู้อยู่ว่าการกระทำในนี้ผิดกฎหมายข้อบังคับของมหาเถรสมาคม และผิดพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ซึ่งเป็นกฎหมายปกครองคณะสงฆ์ของประเทศไทย ด้วยเหตุนี้คณะสงฆ์วัดหนองป่าพงจึงไม่ยอมรับ ในการกระทำของอาจารย์พรหมวังโสในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นทางคณะสงฆ์จึงถือว่าการกระทำในครั้งนี้ อาจารย์พรหมวังโส ได้หันหลังให้กับ หมู่คณะสงฆ์ของวัดหนองป่าพง ถือว่าพ้นสภาพจากความเป็นพระภิกษุในคณะสงฆ์ของวัดหนองป่าพง ต่อไปอย่างไม่มีข้อสงสัยใดๆทั้งสิ้น

พระโพธิญาณเถร (หลวงปู่ชา สุภัทโท) ได้ก่อตั้งวัดหนองป่าพง และสาขา ซึ่งผู้ที่จะอยู่ในคณะสงฆ์นี้ ต้องปฏิบัติตาม หลักมาตรฐานของแนวทางที่วางไว้โดย พระโพธิญาณเถร (หลวงปู่ชา สุภัทโท) โดยความสมัครใจ ซึ่งจะถือปฏิบัติในรูปของวัตร เช่นการบิณฑบาตและการฉันมื้อเดียวในบาตร

สำหรับวัดสาขาที่อยู่ในต่างประเทศ ประธานสงฆ์จะได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ ถือได้ว่าเกือบจะเป็นอิสระในการปกครองตนเอง อย่างไรก็ตามถ้าวัดสาขาใด ได้มีข้อปฏิบัติที่แตกต่างไปจากแนวทางของวัดหนองป่าพงอย่างเด่นชัด ข้อปฏิบัติที่แตกต่างนี้ ก็จะถูกยกขึ้นมาในที่ประชุมสงฆ์ ในการประชุมเจ้าอาวาสวัดสาขาของวัดหนองป่าพงในเดือนมิถุนายนของทุกๆปี ประธานสงฆ์ของวัดสาขานั้นจะถูกสอบถาม และให้เลื่อกระหว่างการยอมรับผิด กับการถูกถอดถอนออกจากการเป็นวัดสาขาและออกจากการเป็นพระภิกษุในคณะสงฆ์ของวัดหนองป่าพง ในกรณีของอาจารย์พรหมวังโส ก็ได้ดำเนินการตามกระบวนการที่วางไว้ ในการประชุมเมื่อ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เหตุผลหลักในการตัดสินใจถอดถอนออกจากการเป็นวัดสาขาและออกจากการเป็นพระภิกษุในคณะสงฆ์ของวัดหนองป่าพง ก็เพื่อเป็นไปในการรักษาความมั่นคง และความพร้อมเพรียงสามัคคีของหมู่คณะ ซึ่งการกระทำในครั้งนี้ ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษที่รุนแรงสำหรับท่านเลย

การถูกตัดออกจากสาขาสำหรับวัดสาขาในประเทศไทย อาจจะทำให้เสียชื่อเสียง และขาดการสนับสนุนทางด้านปัจจัย แต่อาจารย์พรหมวังโสไม่น่าจะได้รับความเสียหายในการถอดถอนครั้งนี้ ชื่อเสียงและการสนับสนุนทางปัจจัยของท่านอาจจะเพิ่มพูนขึ้นด้วย ก่อนหน้านี้ท่านก็ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กับวัดหนองป่าพงอยู่

แล้ว ท่านได้ละเลย และละทิ้งความสัมพันธ์กับสหธรรมิกชาวไทยมา เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ในไม่กี่ปีที่ผ่านมา การมาเยือนประเทศไทยของท่าน มาเพื่อการเทศน์สอนให้กับญาติโยมอย่างเดียวนั้น โดยท่านไม่ได้ไปเยี่ยมเยียนวัดหนองป่าพงเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงระยะเวลาของการประชุมเจ้าอาวาสวัดสาขาของวัดหนองป่าพง ประจำปี เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งได้มีการหารือกันเกี่ยวกับเรื่องภิกษุณี ท่านก็ไม่ได้เข้าร่วมประชุม

ในความเห็นของพระเถระทั่วไปในประเทศฝั่งตะวันตก อาจารย์พรหมวังโสได้ตกลงที่จะจัดการประชุม ประสานสงฆ์วัดสาขาในต่างประเทศ (WAM) ขึ้นในเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ เพื่อที่จะปรึกษาหารือกันในเรื่อง ของคำถามเกี่ยวกับภิกษุณี ถ้าเกิดว่าอาจารย์พรหมวังโสได้รออนุญาตเข้าร่วมการประชุม เจริญปรึกษาหารือ และ ประกาศการตัดสินใจที่จะแยกตัวออกจากวัดหนองป่าพง เพื่อที่จะเดินไปตามทางเดินของท่าน ที่ท่านคิดว่า ประเสริฐและถูกต้องแล้ว การกระทำของท่านก็จะถูกมองว่าเป็นการกระทำที่น่าเสียดาย แต่มีศักดิ์ศรีที่ท่า

ในการที่ท่านดำเนินการวางแผนบวชภิกษุณีเพียงไม่กี่เดือน ก่อนหน้าการประชุมประสานสงฆ์วัดสาขา ในต่างประเทศ (WAM) ในการตัดสินใจดำเนินการพิธีอุปสมบทภิกษุณี โดยไม่มีการบอกกล่าวกับพระอุปัชฌาย์ สมเด็จพระพุฒาจารย์ หรือประธานสงฆ์วัดหนองป่าพง พระราชกานาวิกรม (หลวงพ่อเลี่ยม ฐิตธมฺโม) ตลอดจนการปกปิดแผนการของท่าน จนถึงก่อนหน้าพิธีอุปสมบทหนึ่งอาทิตย์ แสดงถึงว่า อาจารย์พรหมวังโส ได้กระทำการหลอกลวง คูหมั่น และไม่มีสัมมาคารวะ

ในสายตาของพระเถระของวัดหนองป่าพงโดยส่วนใหญ่แล้ว การได้เถียงหาเหตุผลเกี่ยวกับความถูกต้อง ของการบวชภิกษุณี ไม่ใช่ประเด็นสำคัญ หรือความที่ท่านไม่ได้รับรู้ข้อมูลที่เพิ่งออกมาใหม่กับการศึกษาวิจัย ล่าสุดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็ไม่ใช่จุดสำคัญ สำหรับพวกท่านแล้วประเด็นสำคัญคือ การที่อาจารย์พรหมวังโสทำในสิ่ง ที่ละเลยต่อ ความสำคัญในการเป็นพระภิกษุ ที่ถือหนังสือสุทธิแสดงสถานะของพระภิกษุไทย ต่อตำแหน่ง ประธานสงฆ์ของสาขาวัดหนองป่าพง ต่อตำแหน่งพระอุปัชฌาย์ และต่อตำแหน่ง “เจ้าคุณ” (ซึ่งเป็นพระราชา คณะ)

ในการประชุมเจ้าอาวาสวัดสาขาของวัดหนองป่าพงเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ จะเห็นได้ว่า อาจารย์พรหมวังโสได้แสดงให้เห็นถึงความไม่เคารพ ต่อครูบาอาจารย์ในสายปฏิบัติของท่าน ซึ่งเป็นเหตุให้พระ มหาเถระ ในที่ประชุมมีความหวงกังวลในเรื่องนี้ ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะอาจารย์พรหมวังโสมีความปรารถนา ที่จะยก ฐานะผู้หญิงให้สูงขึ้น

เวลาเท่านั้นที่จะพิสูจน์ ว่าการบวชภิกษุณี ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ ณ วัดโพธิญาณ จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิด การยอมรับครั้งยิ่งใหญ่ ที่จะรับรอง ภิกษุณีในฝ่ายเถรวาท หรือจะเป็นการกระทำที่เป็นไปด้วยความวุ่นวาย และบ่ง บอกถึงความที่จะต้องเผชิญหน้ากัน ทำให้กลุ่มคนในฝ่ายที่จะสนับสนุนการบวชภิกษุณี ต้องถอยห่างออกไป